

[Ragnhild Andersen.]

Havde man så i hvert fald gennemført kommunisternes lovforslag i efteråret om en ekstra hjælp på 150 kr. til ægtepar og 100 kr. til enligstillede udover, det der sædvanemæssigt er givet i de senere år, ville noget være blevet rettet og situationen have været bedre. Der var sandelig begrundelse nok for at vise denne ekstra imødekommehed overfor alders- og invaliderentemodtagerne, for allerede fra august-september måned har vi oplevet en bølge af prisstigninger på mad, brændsel og tøj. Tjenestemænd og arbejdere fik to dyrtidsportioner; for tjenestemændenes vedkommende betød det 20 kr. mere om måneden og for lønarbejderne 10 øre mere i timen. Rentemodtagerne fik for det store flertals vedkommende 2 kr. mere om måneden til de enligstillede, medens ægtepar fik 3 kr. Det var klart, at rentemodtagerne ville komme i en nødsituation. Det var sandelig ikke for meget, tjenestemændene fik, men rentemodtagernes dækning var — hvad der vil være klart for enhver, da de kun fik een portion dyrtidstillæg, hvor andre fik to — ganske utilstrækkelig. En sådan karrighed overfor rentemodtagerne skulle jo bringe dem i ekstraordinære økonomiske vanskeligheder i vinter; det var åbenbart.

Disse vanskeligheder er blevet øget ganske betydeligt i denne vinter, fordi priserne på livsfornødenheder er blevet ved med at stige; brændslet er jo steget ganske voldsomt, samtidig med at den hårde vinter er sat ind, som forlængst har gjort kål på de 18 hl koks, vore aldersrentemodtagere i henhold til folkeforsikringsloven får i en fyringssæson.

Da mit parti derfor den 16. februar fremsatte et lovforslag, hvorefter der skulle ydes et særligt brændselstillæg på 7 hl koks til ældre, der selv skal opvarme deres lejlighed, og til enlige mødre med så ringe økonomiske vilkår, at de får børnepengene udlagt af det offentlige, eller med tilsvarende indtægter som dem, der får det, var det, som det også blev sagt ved fremsættelsen, ment som en nødhjælp til de dårligst stillede, og det kunne kun blive en beskednen nødhjælp til de allerdårligst stillede; de rentemodtagere, som bor i aldersrenteboliger, og som også lider under prisstigningerne, var ikke engang medtaget, men kun de, der selv skal sørge for brændsel til deres kakkelovne. Det

mindste, man kunne give, måtte derfor være 7 hl koks, og jeg er meget utilfreds med, at regeringen, når den endelig besinder sig og indser, at kommunisterne har ret i, at rentemodtagerne ikke kan klare sig vinteren igennem, ikke vil gå så langt som til at gennemføre denne beskedne hjælp på 7 hl brændsel. Det er meget nedslående, at den ydelse, vi har foreslået, skal mere end halveres, idet regeringen kun foreslår en særlig ydelse på 40 kr. til ægtepar og enlige. Regeringen kunne dog, når den nu erkender, hvor vanskelige forholdene er, og indser, at kommunisterne har haft ret, have foreslået noget mere og så have taget kampen med de andre partier i tinget om, hvorvidt det var muligt at få gennemført den beskedne ydelse på 7 hl koks, som vi har stillet forslag om.

Det er for karrigt, hvad regeringen foreslår, når man tager i betragtning, at den folkepension, som regeringen og partierne til stadighed snakker om, jo ikke kan tænkes gennemført med økonomisk virkning for rentemodtagerne før engang i året 1957. Fra tid til anden står der smukke artikler i aviserne om, at man vil have folkepensionen gennemført i denne vinter, og det er naturligvis med glæde, jeg ser, at der er nogen, der mener, at beslutningen om denne folkepension bør træffes i vinter. Men i sandhedens interesse burde man, hver gang der skrives sådan noget, tilføje, at der ikke heraf vil fremkomme økonomiske virkninger for rentemodtagerne før engang hen i året 1957, hvis de to partiers — regeringspartiets og det radikale venstres — forslag gennemføres i den skikkelse, hvori det er fremsat.

Det ville forresten være rart, nu da vi taler om de ældres situation, at få lidt at vide om, hvordan det går med forhandlingerne om folkepensionen, om vi kan regne med, at folkepensionsforslaget bliver gennemført i denne vinter, eller om det kun er snak i aviserne. Jeg synes, rentemodtagerne har ret til at få lidt at vide om, hvordan dette forholder sig.

Hvad angår det foreliggende, af regeringen fremsatte lovforslag, vil jeg opfordre partierne og ikke mindst regeringen til mellem første og anden behandling at forbedre denne nødhjælp, som jo også efter regeringens forslag kun skal omfatte dem,